

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

**NUTARIMAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽUVININKYSTĖS ĮSTATYMO
NR. VIII-1756 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
NR. XIIP-5220**

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2020 m. lapkričio 5 d. sprendimo Nr. SV-S-1688 „Dėl teisės aktų projektų išvadų“ 3 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė nutaria:

Nepritarti Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatymo Nr. VIII-1756 pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIP-5220 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

1. Įstatymo projekto 6 straipsnio 1 dalimi siūlomas Žuvininkystės įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 6 punkto pakeitimas nederėtų su 13 straipsnio 1 dalies nuostata, kad ūkio subjekto valdomas žvejybos laivas įtraukiamas į Žvejojančių jūrų vandenyse laivų duomenų sistemą ir ūkio subjektui išduodamas Lietuvos Respublikos žvejybos laivo liudijimas, jeigu ūkio subjektas atitinka visus šioje dalyje nustatytus reikalavimus. Atitinkamai siūlomame keisti Žuvininkystės įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 6 punkte ūkio subjekto žvejybos laivui įtraukti į Žvejojančių jūrų vandenyse laivų duomenų sistemą keliami sąlyga, kad žvejybos laivas nebūtų įtrauktas į šią duomenų sistemą, – keitimas netikslingas, nes nėra poreikio kreiptis dėl laivo įtraukimo į Žvejojančių jūrų vandenyse laivų duomenų sistemą, jeigu jis į šią sistemą jau yra įtrauktas.

2. Įstatymo projekto 7 straipsnio 2 dalimi papildomos Žuvininkystės įstatymo 17 straipsnio 2¹ dalimi nuostatos dėl žvejybos stabdymo, numatant Žuvininkystės tarnybos prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos (toliau – Žuvininkystės tarnyba) teisę stabdyti verslinės žvejybos vykdymą tam tikrais atvejais, neatitinka 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamento ([\(EB\) Nr. 1224/2009](#), nustatančio Sąjungos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas Bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiančio reglamentus ([\(EB\) Nr. 847/96](#), ([\(EB\) Nr. 2371/2002](#), ([\(EB\) Nr. 811/2004](#), ([\(EB\) Nr. 768/2005](#), ([\(EB\) Nr. 2115/2005](#), ([\(EB\) Nr. 2166/2005](#), ([\(EB\) Nr. 388/2006](#), ([\(EB\) Nr. 509/2007](#), ([\(EB\) Nr. 676/2007](#), ([\(EB\) Nr. 1098/2007](#), ([\(EB\) Nr. 1300/2008](#), ([\(EB\) Nr. 1342/2008](#) ir panaikinančio reglamentus ([\(EEB\) Nr. 2847/93](#), ([\(EB\) Nr. 1627/94](#) ir ([\(EB\) Nr. 1966/2006](#) su visais pakeitimais, nuostatų. Reglamento ([\(EB\) Nr. 1224/2009](#) 35 straipsnyje nustatyta, kad valstybė narė turi uždrausti

visiems su jos vėliava plaukiojantiems žvejybos laivams ar jų daliai, vykdant atitinkamą žvejybą, žvejoti tuos išteklius, kurių kvota išnaudota. Valstybei narei yra nustatyti papildomi veiksmai (nustatyti datą, nuo kurios laikoma, kad žvejybos ištekliai ir galimybės yra išnaudoti, pranešti Europos Komisijai), kuriuos ji turi atlikti prieš uždraudžiant ir uždraudus visiems su jos vėliava plaukiojantiems žvejybos laivams ar jų daliai vykdant atitinkamą žvejybą žvejoti tuos išteklius ar vykdyti tos išteklių grupės, kurios kvota išnaudota, žvejybą arba turint tą žvejybos įrankį vykdyti žvejybą tame geografiniame rajone, kur išnaudotos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos. Įstatymo projekte nėra numatyta teisė operatyviai stabdyti žvejybą, jei išnaudotos tam tikrų rūšių žuvų žvejybos kvotos. Taip pat nenustatyta teisė stabdyti ne tik *tam tikrų*, bet *visų* rūšių žuvų verslinę žvejybą, jei dėl stichinių nelaimių, vykdomų darbų, verslinė žvejyba negalima, kai dėl vykdomos veiklos jūrų vandenyse ar nelaimės padaroma neigiama įtaka žuvų ištekliams, arba kai iškyla grėsmė ūkio subjektų darbuotojų ar kitų asmenų gyvybei ar sveikatai. Be to, Įstatymo projektu papildomos 17 straipsnio 2¹ dalies nuostatos dėl žvejybos stabdymo stichinės nelaimės ir nelaimės dėl žmonių veiklos atveju, yra numatytos saugios laivybos reikalavimuose, nustatytos Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse. Šiuos reikalavimus prižiūri (kontroliuoja) Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija ir jos įgaliotos institucijos (Lietuvos transporto saugos administracija, Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija ir kt.). Pasiūlymu sukuriamą nereikalingą papildoma administracinė našta Žuvininkystės tarnybai vykdant informacinį ir administracinį darbą, įgyvendinant kitų institucijų funkcijas, nustatytas Lietuvos Respublikos saugios laivybos įstatyme. Įstatymo projekte nenumatyta, kaip Žuvininkystės tarnyba, vadovaudamasi Reglamento [\(EB\) Nr. 1224/2009](#) 35 straipsniu, atšaukia verslinės žvejybos sustabdymą tam tikrame geografiniame žvejybos rajone, informuoja apie tai ūkio subjektus, kuriems verslinė žvejyba buvo sustabdyta, kada ir koku būdu atšaukia sprendimą dėl verslinės žvejybos sustabdymo.

3. Įstatymo projekto 7 straipsnio 3 dalimi siūloma pakeisti Žuvininkystės įstatymo 17 straipsnio 8 dalį, numatant, kad informacija apie individualių žvejybos galimybių panaudojimą skelbiama viešai Žuvininkystės tarnybos interneto svetainėje tik gavus ūkio subjekto išankstinį sutikimą. Didžiąją dalį žvejybos galimybių ūkio subjektai gauna iš valstybės nemokamai, todėl visuomenė turi teisę žinoti, ar efektyviai panaudojamas Lietuvos valstybės turtas (žvejybos kvotos), be to, tokios informacijos paviešinimas paskatintų apsikeitimus žvejybos galimybėmis su kitais žvejais ir pagerintų žvejybos kvotų panaudojimo efektyvumą. Siūlomas apribojimas leistų neefektyviai dirbantiems ūkio subjektams slėpti informaciją nuo visuomenės. Pažymėtina, kad informacija apie individualių žvejybos galimybių panaudojimą neatitinka Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 1.116 straipsnyje

nustatytų komercinės paslapties požymių: informacija apie skirtas ūkio subjektams individualias žvejybos galimybes yra viešai skelbiama Žuvininkystės tarnybos ir Žemės ūkio ministerijos interneto svetainėse, todėl jų panaudojimo duomenys neatitinka komercinės paslapties slaptumo požymio, yra viešai paskelbta, kiek konkretus ūkio subjektas gali sugauti konkrečių rūšių žuvų. Informacija neatitinka ir antrojo komercinės paslapties požymio – ji neturi tikros ar potencialios komercinės (gamybinės) vertės dėl to, kad jos nežino tretieji asmenys, tokios informacijos pavišinimas ūkio subjekto komercinei veiklai įtakos neturi, todėl Įstatymo projekte neturi būti nustatyto reikalavimo gauti ūkio subjekto išankstinį sutikimą dėl viešo individualių žvejybos galimybių panaudojimo skelbimo.

4. Įstatymo projekto 7 straipsnio 5 dalyje siūlomas Žuvininkystės įstatymo 17 straipsnio 11 dalies pakeitimas, įteisinant reikalavimą, kad žvejybos laivai turėtų galiojantį žvejybos laivo *atitikties liudijimą* arba galiojantį *saugaus plaukiojimo liudijimą* (kurie galioja tik 4 metus) teisės į žvejybos galimybes ar teisės naudoti žvejybos įrankius (kurios suteikiamos 15 metų) suteikimo ar perleidimo dieną, yra neproporcingas ir nepagrįstas. Siekiant užtikrinti, kad ūkio subjektai, turintys teisės į žvejybos galimybes ir kvotas, realiai vykdytų žvejybą, Žuvininkystės įstatymo 17⁷ straipsnio 6 dalies 1 punkte yra numatyta galimybė naikinti dalį teisės į žvejybos galimybes, jei ūkio subjektas kelis metus nevykdo žvejybos ar išnaudoja tik nedidelę dalį turimų kvotų. Be to, žvejybos laivuose turi būti per 16 įvairių liudijimų ar sertifikatų, atsižvelgiant į Liudijimų (sertifikatų), kurie turi būti Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotuose laivuose, sąrašą, patvirtintą Lietuvos transporto saugos administracijos direktoriaus 2019 m. sausio 23 d. įsakymu Nr. 2BE-19 „Dėl Dokumentų, kurie turi būti Lietuvos Respublikos jūrų laivų registre įregistruotuose laivuose, sąrašų patvirtinimo“. Žuvininkystės įstatyme nėra reikalavimo, kad teisių į žvejybos galimybes ar teisių naudoti žvejybos įrankius suteikimo metu ūkio subjektas turėtų *nuosavybės teise* valdomą žvejybos laivą, nes ūkio subjektas gali žvejybos laivą išsinuomoti, gauti panaudai ar valdyti kitais teisėtais pagrindais, todėl reikalavimas Žuvininkystės įstatyme įvardyti saugios laivybos taisyklių reikalaujamus dokumentus yra perteklinis.

5. Įstatymo projekto 7 straipsnio 8 dalyje siūlymas Žuvininkystės įstatymo 17 straipsnį papildyti 16 dalimi, numatant, kad ūkio subjektas, per kalendorinius metus nepanaudojęs visų jam tiems kalendoriniams metams skirtų individualių žvejybos galimybių, nepanaudotų individualių žvejybos galimybių dalį gali perkelti į kitus kalendorinius metus – iki 10 procentų. Tačiau tam, kad būtų racionaliai panaudojamos ūkio subjekto turimos žvejybos kvotos, ūkio subjektai tarpusavyje gali apsikeisti individualiomis žvejybos galimybėmis Žuvininkystės įstatymo 17¹ straipsnyje nustatyta tvarka ir sąlygomis, o nepanaudotas ar numatomas nepanaudoti individualias žvejybos galimybes gali perleisti kitam ūkio subjektui, kuriam jų

reikia, vadovaudamiesi Žuvininkystės įstatymo 17⁸ straipsnio nuostatomis. Tokiu būdu nėra būtinybės nepanaudotą individualių žvejybos galimybių dalį perkelti į kitus kalendorinius metus, taip sudarant prielaidas stengtis gauti daugiau individualių žvejybos galimybių nei ūkio subjektas gali panaudoti. Įstatymo projekto 7 straipsnio 8 dalimi siūlomas Žuvininkystės įstatymo 17 straipsnio papildymas 16 dalimi gali iškreipti Žuvininkystės įstatymo 17⁴ straipsnyje aptariamą atskaitos duomenų, pagal kuriuos sprendžiamas teisės į žvejybos galimybes ir individualių žvejybos galimybių suteikimo klausimas, sistemą.

6. Įstatymo projekto 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse siūloma pakeisti Žuvininkystės įstatymo 17¹ straipsnio 4 ir 5 dalis. Žuvininkystės įstatymo 17¹ straipsnio 4 dalyje yra nustatyta, kad apsikeitimas individualiomis žvejybos galimybėmis su kitomis Europos Sąjungos valstybėmis narėmis ir užsienio valstybėmis negalimas tuo atveju, jeigu ūkio subjektas turi nepanaudotų daugiau kaip 30 proc. jam skirtų tos pačios rūšies žuvų individualių žvejybos galimybių, kurių papildomai gautų po apsikeitimo, bei nustatyta, kokiais atvejais šis reikalavimas netaikomas.

Įstatymo projekto rengėjai nepaaiškina, dėl kokių priežasčių siūloma naikinti šiuo metu nustatytą ribojimą apsikeitimui individualiomis žvejybos galimybėmis su kitomis Europos Sąjungos valstybėmis narėmis ir užsienio valstybėmis, tuo atveju, kai ūkio subjektas turi nepanaudotų daugiau kaip 30 procentų jam skirtų tos pačios rūšies žuvų individualių žvejybos galimybių, kurių papildomai gautų po apsikeitimo. Panaikinus šį ribojimą galėtų būti sukurta prielaida sudaryti Lietuvos valstybei nenaudingus sandorius (kaip ir dėl Įstatymo projekto 8 straipsnio 2 dalimi siūlomo Žuvininkystės įstatymo 17¹ straipsnio 5 dalies pakeitimo, numatant, kad tam tikrais atvejais žvejybos galimybių apsikeitimui nebūtų taikomas 30 procentų žvejybos galimybių vertės paklaidos ribojimas), kai individualių žvejybos galimybių su kitomis užsienio valstybėmis apsikeitimo metu bus didinamos žvejybos galimybių apimtys, kurių Lietuvos ūkio subjektai ir taip neišnaudoja.

7. Įstatymo projekto 9 straipsnio 1 dalimi keičiamoje Žuvininkystės įstatymo 17² straipsnio 1 dalyje yra numatyta, kad jeigu teisės į žvejybos galimybes ar individualios žvejybos galimybės buvo įsigytos aukciono būdu, individualios žvejybos galimybės skiriamos tik tuo atveju, kai ūkio subjektas sumoka už jas aukcione pasiūlytą kainą. Ir nors individualios žvejybos galimybės skiriamos kasmet per visą teisės į žvejybos galimybes galiojimo laikotarpį, tokia nuostata žuvų išteklių naudotojams leidžia daryti prielaidą, jog tai galėtų būti ir vienkartinis mokestis, apskaičiuotas pagal tik vieniems (pirmiems) metams skiriamų individualių žvejybos galimybių vertę. Žuvininkystės įstatymo 17⁷ straipsnio 6 dalies 5 punkte numatyta, kad jeigu ūkio subjektas 2 kalendorinius metus iš eilės arba 3 kalendorinius metus per teisės į žvejybos galimybes galiojimo laikotarpį nemokėjo už pagal aukciono būdu suteiktą teisę į žvejybos galimybes priklausančias individualias žvejybos galimybes,

panaikinama aukciono būdu suteikta teisė į tą žvejybos galimybių dalį, už kurią nebuvo sumokėta. Tokia nuostata nurodo, kad už pagal aukciono būdu suteiktą teisę į žvejybos galimybes, už kasmet skiriamas individualias žvejybos galimybes reikia mokėti kasmet, kol galioja teisė į žvejybos galimybes, tačiau 17² straipsnio 1 dalyje nėra aiškiai išdėstytos nuostatos, kad ūkio subjektai, įgiję teisę į žvejybos galimybes aukciono būdu, kiekvienais metais sumoka aukcione pasiūlytą kainą už apskaičiuotas pagal aukcione įsigytą teisę į žvejybos galimybes skiriamas individualias žvejybos galimybes. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. rugsėjo 11 d. nutarimu Nr. 961 „Dėl Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatymo Nr. VIII-1756 2, 3, 5, 6, 7, 10, 13, 14¹, 14², 15, 17, 17², 17⁴, 17⁵, 17⁸, 17⁹, 18, 21, 23, 24, 37, 53 straipsnių ir priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 24¹ straipsniu įstatymo projekto pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui“ (toliau – Nutarimas Nr. 961) teiktame Lietuvos Respublikos žuvininkystės įstatymo Nr. VIII-1756 2, 3, 5, 6, 7, 10, 13, 14¹, 14², 15, 17, 17², 17⁴, 17⁵, 17⁸, 17⁹, 18, 21, 23, 24, 37, 53 straipsnių ir priedo pakeitimo ir įstatymo papildymo 24¹ straipsniu įstatymo projekte (toliau – Žuvininkystės įstatymo projektas) buvo išdėstytas atitinkamas pasiūlymas dėl Žuvininkystės įstatymo 17² straipsnio 1 dalies pakeitimo.

8. Įstatymo projekto 10 straipsniu keičiama Žuvininkystės įstatymo 17⁴ straipsnio 7 dalis, kurioje nustatyta, kad ūkio subjektui suteikiama teisė į žvejybos galimybes yra lygi atskaitos duomenims, sumažintiems arba padidintiems atsižvelgiant atitinkamai į šio įstatymo 17⁵ straipsnio 1 dalyje arba 17⁶ straipsnio 1 dalyje nustatytus ekonominius ir aplinkosauginius kriterijus, ir jeigu atsižvelgiant į šio įstatymo 17⁵ straipsnio 4 dalį apskaičiuota ūkio subjektams suteiktinų teisių į žvejybos galimybes suma viršija bendras suteikiamas teises į žvejybos galimybes, kiekvienam ūkio subjektui suteikiama teisė į žvejybos galimybes proporcingai mažinama. Žuvininkystės įstatymo 17⁴ straipsnyje nustatomi bendrieji teisės į žvejybos galimybes suteikimo principai, o teisės į žvejybos galimybes Baltijos jūroje suteikimo principai nustatyti Žuvininkystės įstatymo 17⁵ straipsnyje ir gaunamos tam tikros teisės į žvejybos galimybes dydžiai koreguojami pagal specialiuosius reikalavimus, nustatytus 17⁵ straipsnio 4 ir 5 dalyse. Žuvininkystės įstatymo 17⁵ straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad vienas ūkio subjektas, įskaitant su juo susijusius ūkio subjektus, nurodytus šio įstatymo 14¹ straipsnio 12–19 dalyse, gali turėti teisę į ne daugiau kaip 40 procentų Lietuvos Respublikai skirtų kiekvienos rūšies žuvų žvejybos galimybių Baltijos jūroje. Siekiant užtikrinti, kad vienas ūkio subjektas galėtų turėti teises į ne daugiau kaip 40 procentų Lietuvos Respublikai skirtų kiekvienos rūšies žuvų žvejybos galimybių, turi būti atsisakyta Žuvininkystės įstatymo 17⁴ straipsnio 7 dalies keitimo.

9. Įstatymo projekto 10 straipsniu keičiamoje Žuvininkystės įstatymo 17⁴ straipsnio 11 dalyje nėra aiškiai išdėstyta, koku būdu turi būti paskirstomos teisės ir pareigos tarp

skaidymo būdu reorganizuojamo ūkio subjekto arba akcinės ar uždarosios akcinės bendrovės, kurios dalis atskiriama (toliau abu kartu – reorganizuojamas ūkio subjektas), teisių ir pareigų perėmėjų, nes gali būti tokia situacija, kai reorganizuojamo ūkio subjekto duomenys tarp jo teises ir pareigas perėmusių ūkio subjektų pagal atskirų laivų sugautų žuvų kiekius, suteikiant teisę į žvejybos galimybes pagal Žuvininkystės įstatymo 17⁴ straipsnį, pasiskirstytų tokiu principu, jog vienas teisių ir pareigų perėmėjas galėtų pasirinkti tuos trejus metus, kai reorganizuojamas ūkio subjektas daugiausia žuvų sugavo jam atitekusi laivu, kitas teisių ir pareigų perėmėjas galėtų pasirinkti kitus trejus metus, kai daugiausia žuvų buvo sugauta jam perduotu laivu. Taigi skirtingus trejus metus pasirinkusiems reorganizuojamo ūkio subjekto teises ir pareigas perėmusiems ūkio subjektams įskaityti atskaitos duomenys kartu sudėti būtų didesni negu iki reorganizavimo veikusio ūkio subjekto duomenys bet kuriuo iš pasirenkamų trejų metų periodu. Tokiu būdu reorganizuoto ūkio subjekto teises ir pareigas perėmę ūkio subjektai kartu gautų daugiau teisių į žvejybos galimybes, negu būtų gavęs prieš reorganizavimą buvęs vienas ūkio subjektas. Suteikiamų teisių į žvejybos galimybes padidėjimas vieniems ūkio subjektams reikštų, kad likusiems ūkio subjektams būtų suteiktos mažesnės teisės į žvejybos galimybes, negu turėtų būti suteikiamos pagal atskaitos duomenis.

10. Įstatymo projekto 11 straipsnio 1 dalimi siūlomas Žuvininkystės įstatymo 17⁵ straipsnio 1 dalies pakeitimas, kuriuo atsisakoma šios dalies 1 punkto, nustatančio, kad atskaitos duomenys padidinami po 0,3 procento už kiekvieną paskutiniuosius 3 kalendorinius metus per pirminio žuvininkystės produktų pardavimo aukcioną Lietuvos Respublikos teritorijoje parduotų atitinkamos rūšies žuvų vieną procentą, skaičiuojamą nuo visų per tuos pačius metus ūkio subjekto sugautų tos rūšies žuvų. Toks Žuvininkystės įstatymo pakeitimas neatitinka 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento ([ES](#)) Nr. [1380/2013](#) dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai ([EB](#)) Nr. [1954/2003](#) ir ([EB](#)) Nr. [1224/2009](#) bei panaikinami Tarybos reglamentai ([EB](#)) Nr. [2371/2002](#) ir ([EB](#)) Nr. [639/2004](#) bei Tarybos sprendimas [2004/585/EB](#) su visais pakeitimais, 17 straipsnio, kuriame nustatyta, kad: „Skirdamos žvejybos galimybes, kuriomis jos gali pasinaudoti, kaip nurodyta 16 straipsnyje, valstybės narės taiko skaidrius ir objektyvius kriterijus, įskaitant aplinkosauginio, socialinio ir ekonominio pobūdžio kriterijus. Taikytini kriterijai gali būti, *inter alia*, žvejybos poveikis aplinkai, ankstesni duomenys apie nuostatų laikymąsi, indėlis į vietos ekonomiką ir ankstesni duomenys apie sužvejotus kiekius.<...>“. Atsisakius Žuvininkystės įstatymo 17⁵ straipsnio 1 dalies 1 punkto, nebeliktų ekonominio pobūdžio kriterijaus, kuriuo remiantis būtų sprendžiama dėl ūkio subjektui suteiktinos teisės į žvejybos galimybes Baltijos jūroje. Be to, Nutarimu Nr. 961 teiktame Žuvininkystės įstatymo projekte buvo siūloma 17⁵ straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyti, kad

atskaitos duomenys padidinami vietoj 0,3 procento po 0,8 procento už kiekvieną 3 kalendoriniais metais, pagal kuriuos apskaičiuoti atskaitos duomenys, Lietuvos Respublikos teritorijoje parduotų atitinkamos rūšies žuvų vieną procentą, skaičiuojamą nuo visų per tuos pačius metus ūkio subjekto sugautų tos rūšies žuvų;“.

11. Įstatymo projekto 11 straipsnio 3 dalimi keičiamoje Žuvininkystės įstatymo 17⁵ straipsnio 3 dalyje siūloma numatyti iš žvejybos galimybių rezervo skirti papildomų perleidžiamųjų teisių ar individualių žvejybos galimybių, jeigu jos ūkio subjektui buvo neteisingai paskirstytos. Tačiau žvejybos galimybių rezerve nėra perleidžiamųjų teisių rezervo, o individualios žvejybos galimybės ūkio subjektui skiriamos pagal jam suteiktas perleidžiamąsias teises ir klaidų galimybė yra minimali. Be to, pagal Perleidžiamosios teisės į žvejybos galimybes Baltijos jūroje suteikimo, perleidimo, galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo, teisės galiojimo panaikinimo ir individualių žvejybos galimybių skyrimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2016 m. spalio 25 d. įsakymu Nr. 3D-620 „Dėl Perleidžiamosios teisės į žvejybos galimybes Baltijos jūroje suteikimo, perleidimo, galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo, teisės galiojimo panaikinimo ir individualių žvejybos galimybių skyrimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, 85 punktą, Žuvininkystės tarnybai gali būti teikiami suinteresuotų asmenų motyvuoti pranešimai apie skaičiavimo, spausdinimo, faktinių duomenų neatitikimo ar kitas technines klaidas, dėl kurių buvo neteisingai paskirstytos perleidžiamosios teisės arba kvotos. Gavusi tokį pranešimą, Žuvininkystės tarnyba turi galimybę ištaisyti pasitaikančias klaidas ir iš naujo visiems perskaičiuoti perleidžiamąsias teises. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Žuvininkystės įstatymo 17⁵ straipsnio 3 dalies pakeitimas nėra tikslingas.

12. Įstatymo projekto 12 straipsniu siūlomas Žuvininkystės įstatymo 17⁶ straipsnio 2 dalies pakeitimas (nuo 5 iki 1 procento siūloma mažinti ūkio subjektams nesuteiktinos žvejybos galimybių tolimuosiuose žvejybos rajonuose dalį ir verslinės žvejybos tolimuosiuose žvejybos rajonuose pagal Europos Sąjungos susitarimus su užsienio valstybėmis atveju aukciono būdu suteiktinos žvejybos galimybių dalį). Palikta nesuteikta teisė į penkis procentus žvejybos galimybių tolimuosiuose žvejybos rajonuose, skiriama pardavimui per aukcioną, sudaro galimybę ateiti į šį sektorių naujam ūkio subjektui. Žvejyba tolimuosiuose žvejybos rajonuose reikalauja daug didesnių išlaidų dėl didelių atstumų, todėl minimalus žvejybos galimybių kiekis, kuris užtikrintų pelningą veiklą, yra daug didesnis negu Baltijos jūros atveju. Manytina, kad Įstatymo projektu siūlomas reguliavimas bus pernelyg ribojantis galimybes ūkio subjektams, kurie nori pradėti verslinės žvejybos veiklą ir anksčiau jos nevykdė, gauti žvejybos galimybes tolimuosiuose žvejybos rajonuose. Šis Įstatymo projekto pakeitimas nėra niekaip pagrįstas aiškinamajame rašte, nors juo bloginamos konkurencijos sąlygos.

13. Įstatymo projekto 19 straipsniu siūloma Žuvininkystės įstatymą papildyti 24¹ straipsniu, kurio 12 dalyje įtvirtinama, kad panaikinus leidimo introdukuoti svetimą arba perkelti nevietinę vandens organizmų rūšį galiojimą, ūkio subjektas, kuriam buvo išduotas leidimas, turi nedelsdamas įgyvendinti 2007 m. birželio 11 d. Tarybos reglamento [\(EB\) Nr. 708/2007](#) dėl svetimų ir nevietinių rūšių panaudojimo akvakultūroje su visais pakeitimais 17 straipsnyje nurodytą nenumatytų atvejų planą, jeigu toks buvo patvirtintas, taigi siūlomas reguliavimas, kad nenumatytų atvejų planas įgyvendinamas, tik jeigu jis buvo kompetentingos institucijos patvirtintas, laikytinas nesuderinamu su Reglamentu [\(EB\) Nr. 708/2007](#), nes sudaromas įspūdis, kad toks planas gali būti ir neparengtas (nepatvirtintas). Vadovaujantis Reglamento [\(EB\) Nr. 708/2007](#) I priedo G dalies 1 punkto d papunkčio ir 3 punkto reikalavimais, pareiškėjas, siekiantis gauti leidimą introdukuoti svetimą rūšį, privalo kartu su paraiška pateikti informaciją, susijusią ir su nenumatytų atvejų planu. Reglamento [\(EB\) Nr. 708/2007](#) 17 straipsnyje aiškiai įtvirtinama, kad neįprastų introdukcijų ir bandomųjų išleidimų atveju pareiškėjas parengia neįprastų atvejų planą, kuris turi būti nedelsiant įgyvendinamas, įvykus nenumatytam įvykiui. Šios nuostatos leidžia daryti pagrįstą išvadą, kad neįprastų atvejų planas turi būti parengtas ir atitinkamai institucijų patvirtintas prieš introdukuojant svetimas rūšis, todėl neturėtų būti situacijų, kai toks planas būtų neparengtas ir nepatvirtintas.

Ministras Pirmininkas

Žemės ūkio ministras